külwanud egga istutanud, ei kewwadise külma eest warjand, egga poua aial kastnud. Ellik kas masikad, jóhwikad ja pohlad sinno kaswatud? Polle sul muud waewa nende kallal, kui et kät wäljasirrutad, ja neid maast noppid! Ehk millal sinna olled jooksja- ja rawwandusse rohto, raudreia rohhud, ubbalehhed, woililled, nassinined ja werrerohhud külwanud, istutanud ja harrinud? Ommeti teab ennamiste iggamees, et need ja mitto teisi weel ühhed kallid arstimisse rohhud on, innimestele ja lojustele. Ehk kas olled jo koõmnid külwanud? Ommeti armastad neid ommas lemes, ning saad ka monne hea koppika, kui neid korjad ja liñna müüd! Ehk kas karrikakrad, koerputked, maddarad ja punned, mis msistlik perrenaene auustab, sest et ta nendega woib riet ja lõnga wärwida, kas need sinno harrimist ja holitsemist ootwad? Agga üks ainus alwakspetud rohhoke, mis omma rammoga sinno, so lapse ehk so lojusegi hawa parrandab, ehk so wallo seest ärrawõttab, ehk sind surma suust peästab: kül se ikka sedda waewa ammogi tassub, mis umbrohhud, olgo neid ehk mitto tuhhat, sulle tewad!

On ka neid, mis sa umbrohhuks ja kahjoteggewaks laidad, agga mis moistlik inimenne, kes õppind igga asja ramma ärrakatsuma, heaks Jummala anniks kidab. Nenda raudnõgges kül mitme melest alw; agga keda tedda kewwade, kui wast hakkab tärkama, siis kõibab sulle ennesele sõa; raiu peneks, segga wähhä jahho hulka, ja anna hannepoegadele; ehk kuiwata kui heina ja sõda lehmale ja lambale; siis liñnokessed ja lojuksed silmnähtawalt kossuwad. Nõggese kiust monni rahwas ka lõnga ja riet walmistab; jurega woid ka kollast wärwida. Kas siis nõgges ikka weel tühhi põlgtaw umbrohhi? — Harraka-ladwad põllomehhele odra hulgas pahhandusseks, ja tudder holetikko perrenaese waew. Agga tudra Saksamaal monnes kohtas õiete me-